

SXEDIO.52L

23.10.1920: ΕΝΤΟΝΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΝΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΦΩΝ

Η ανακοίνωση του βρετανού υφυπουργού Αποικιών Εϊμερι προς την Πρεσβεία των Ελλήνων Κυπρίων ότι η Βρετανική Κυβέρνηση αποφάσισε να μη παραχωρήσει την Κύπρο στην Ελλάδα έπεσε σαν βόμβα στην Κύπρο και ο λαός άρχισε αμέσως τις διαμαρτυρίες.

Στην Αρχιεπισκοπή έγινε συννέλευση υπό την προεδρία του ηγουμένου Κύκκου Κλεόπα, ενώ παρόμοιες συσκέψεις έγιναν και σε άλλες πόλεις της νήσου όπου ομιλητές επανέλαβαν την αποφασιστικότητα των Κυπρίων να συνεχίσουν τον αγώνα τους.

Στη σύσκεψη της Λευκωσίας μίλησε ο Δήμαρχος Λευκωσίας Αχιλλέας Λιασίδης, ο οποίος κάλεσε τους παρισταμένους "να ομόσωσιν όρκον προ της ιεράς μορφής του Εθνομάρτυρος Κυπριανού, όστις με την χείρα τεταμένην δεικνύει τον δρόμον ον πρέπει να ακολουθήσωσι οι δούλοι πριν να απέλθωσι του ιστορικού χώρου του Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου, ότι θα πράξωσι παν το δυνατόν προς απόκτησιν της ελευθερίας των".

Μίλησε ακόμα ένας νέος δικηγόρος, ο Γεώργιος Χατζηπαύλου που τόνισε ότι "έληξε πλέον η εποχή των λόγων και ήδη είναι καιρός των έργων".

Στις συνελεύσεις εγκρίθηκαν ψηφίσματα προς τον Υπουργό των Αποικιών, την Κυπριακή Αποστολή που βρισκόταν ακόμα στο Λονδίνο και άλλους.

Με τα ψηφίσματα επαναλαμβανόταν η απόφαση των Ελλήνων Κυπρίων για κάθε θυσία προκειμένου να επιτύχουν την ένωση.

Σε τηλεγράφημα προς τον Υπουργό Αποικιών (Ελευθερία **24/6** Νοεμβρίου, **1920**) αναφερόταν:

" Οι Έλληνες κάτοικοι της πρωτεύουσας της Κύπρου, πληροφορηθέντες παρά της Κυπριακής Αποστολής ότι η Μ. Βρετανία σκοπεύει να κρατήσει την Κύπρο, εν επιβλητική δημοσία συνελεύσει σήμερον εν Αρχιεπισκοπή υπό την προεδρίαν του Ηγουμένου Κύκκου ομοφώνως εψήφισαν έντονον διαμαρτυρίαν εναντίον της αδικού ταύτης αποφάσεως και εδήλωσαν ότι θα χρησιμοποιήσωσι παν νόμιμον μέσον και θα υποβληθώσιν εις πάσαν θυσίαν διά να επιτύχωσι την πραγμάτωσιν των εθνικών των πόθων.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ

Προδρεύσας

(Μεταγλώττιση)

" Οι Έλληνες κάτοικοι της πρωτεύουσας της Κύπρου, αφού πληροφορήθηκαν από την Κυπριακή Αποστολή ότι η Μ. Βρετανία σκοπεύει να κρατήσει την Κύπρο, σε επιβλητική δημόσια συνέλευση σήμερα στην Αρχιεπισκοπή υπό την προεδρία του Ηγουμένου Κύκκου ομόφωνα ψήφισαν έντονη διαμαρτυρία εναντίον της άδικης αυτής απόφασης και δήλωσαν ότι θα χρησιμοποιήσουν κάθε νόμιμο μέσο και θα υποβληθούν σε κάθε θυσία για να επιτύχουν την πραγμάτωση των εθνικών τους πόθων".

Οι διαμαρτυρίες του Κυπριακού λαού επαναλήφθηκαν και τις επόμενες ημέρες πιο έντονες. Λεσπετομέρειες έδινε η κδια εφημερίδα στις **31/13** Νοεμβρίου **1920** (Μεταγλώττιση):

"Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου αφού συνήλθε το βράδυ της περασμένης Παρασκευής υπό την προεδρία του σεβ. Τοποτηρητή του Αρχιεπ. Θρόνου Μητροπολίτη Πάφου κ. Ιακώβου και αφού συσκέφθηκε για το κυπριακό ζήτημα, ύστερα από τη γωνστή απάντηση της Αγγλικής Κυβέρνησης συνέταξε και απέστειλε τηλεγραφικώς την πιο κάτω διαμαρτυρία προς τον έντ. Υπουργό των Αποικιών της Αγγλίας (Παρόμοιο τηλεγράφημα στάληκε και προς τον Αρχιεπίσκοπο Κανταβρυγίας".

Στο ψήφισμα προς τον Υπουργό Αποικιών

τονιζόταν:

"Η Ιερά Σύνοδος της Κύπρου εν εκτάκτω αυτής συνεδρία λαβούσα υπ' όψιν την γενομένην επίσημον δήλωσιν προς την αυτόθι κυπριακήν Αποστολήν προεδρευομένην υπό της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου Κύπρου, έλαβε την ομόφωνον απόφασιν να διαμαρτυρηθή κατά του προδήλου τούτου αδικήματος εις βάρος της Κύπρου.

Παρακαλούμεν δε να επιτραπή ημίν η παρρησία να είπωμεν ότι η Εκκλησία της Κύπρου θα συμπράξη όσον δύναται μετά του Λαού εις επιδίωξιν της ενώσεως του μετά της μητρός Ελλάδος διότι τον προς τούτο αγώνα του θεωρεί πλέον ή δίκαιον.

Η Ιερά Σύνοδος δεν απελπίζεται ότι η Κυβέρνησις της Α. Μ. θα ευαρεστηθή επί τέλους ν' αποδώσ ην δικαιοσύνην αυτήν εις τους Κυπρίους, οι οποίοι παν άλλο ή άρνησιν, έστω και προσωρινήν ανέμενον από την Βρετανικήν Κυβέρνησιν.

Εν Αρχιεπισκοπή Κύπρου

23 Οκτωβρίου 1920

(Μεταγλώττιση)

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου σε εκτακτη συνεδρία της αφού έλαβε υπόψη την επίσημη δήλωση που έγινε προς την Κυριακή Αποστολή, της οποίας προεδρεύει η Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, έλαβε την ομόφωνη απόφαση να διαμαρτυρηθεί κατά του πρόδηλου αυτού αδικήματος σε βάρος της Κύπρου.

Παρακαλούμε δε να επιτραπεί σε μας η παρρησία να πούμε ότι η Εκκλησία της Κύπρου θα συμπράξει όσο μπορεί με το Λαό σε επιδίωξη της ένωσης του με τη Μητέρα Ελλάδα διότι θεωρεί περισσότερο από δίκαιο τον αγώνα του.

Η Ιερά Σύνοδος δεν απελπίζεται ότι η Κυβέρνηση της Α.Μ. θα ευαρεστηθεί επί τέλους να εποδώσει τη δικαιοσύνη αυτή στους κυπρίους, οι οποίοι κάθε άλλο παρά άρνηση, έστω και προσωρινή, ανέμεναν από τη Βρετανική Κυβέρνηση".

Μετά από τις εξελίξεις αυτές, και ιδιαίτερα μετά την κατηγορηματική δήλωση του υφυπουργού Αποικιών Εϊμερι για τα βρετανικά σχέδια για την Κύπρο, η Κυπριακή Πρεσβεία δεν είχε άλλο ρόλο να παίξει πλέον στο Λονδίνο και αναχώρησε για την Κύπρο.

Ενώ βρισκόταν ακόμα στη Μασσαλία έστειλε επιστολή στην εφημερίδα "Τάϊμς" του Λονδίνου (Ελευθερία **21/4** Νοεμβρίου **1920**) με την οποία εξέφραζε τη αγανάκτηση της για την απόφαση της αγγλικής Κυβέρνησης, αλλά και την αποφασιστικότητα της να συνεχίσει τις προσπάθειες της για να πείσει την αγγλική Κυβέρνηση να αναθεωρήσει την απόφαση της (Μεταγλώττιση):

Προς τον εκδότην των "Τάϊμς"
Κύριε

"Πριν εγκαταλείψουμε το λιμάνι αυτό επανακάμπτοντες στην Κύπρο, θεωρούμε καθήκον μας να σας παρακαλέσουμε να δεχθείτε τις ευγνώμονες ευχαριστίες των Ελλήνων Κυπρίων, διότι επιτρέψετε σε μας να συνηγορήσουμε από τις έγκριτες στήλες σας υπέρ της υπόθεσης μας για την Ένωση με την Ελλάδα.

Η Αγγελία ότι η Κυβέρνηση της Α. Μ. δεν μελετά οποιανδήποτε μεταβολή στο πολιτικό καθεστώς της Κύπρου που επιβεβαιώθηκε από τον έντιμο υφυπουργό των Αποικιών σε κάποια συνέντευξη μαζί σας, έχει φυσικά προξενήσει καθ' όλη τη Νήσο βαθύτατη λύπη και μέγιστη αγανάκτηση.

Δεν πρέπει να αποκρύψουμε το γεγονός ότι απογοητευθήκαμε πολύ για την κατάφορη άδικη αυτή απόφαση της Αγγλικής Κυβέρνησης. Νομίσαμε ότι η αίτηση μας για εθνική ελευθερία-τόσο ισχυρή στην ουσία της- θα τύγχανε στα χέρια της Κυβέρνησης της Α. Μ. χειρισμού αντάξιου των Φιλελευθέρων αρχών της Μ. Βρετανίας και του έντιμου ονόματος του αγγλικού Έθνους.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την Ένωση με την Μητέρα Ελλάδα. Οντως εξαναγκαζόμαστε να πράξουμε έτσι από την απροσδοκήτως ενάντια στάση

της Κυβέρνησης. Δεν εγκαταλείπουμε όμως κάθε ελπίδα ότι σε λίγο η Αγγλική Κυβέρνηση θα εξεύρει τρόπο να αναθεωρήσει απόφαση, η οποία παρατηρούμε με λύπη, δεν είναι παρά θανατηφόρο πλήγμα κατά της Βρετανικής Δικαιοσύνης και για την οποία επιτρέπεται ως το έσχατο όπως η επιθυμία της Μουσουλμανικής μειονότητας κατισχύσει της δίκαιης αξίωσης της μέγιστης πλειονοψηφίας του πληθυσμού της Κύπρου-Νήσου αναμφισβήτητα Ελληνικής υπό κάθε έποψη.

Εχουμε την τιμή να διατελούμε Κύριε
Ευπειθείς θεράποντες σας
Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
Μέγα Ξενοδοχείο
Μασσαλία 14 Νοεμβρίου 1920